

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

พระปิ่นโทลถาวรทวาชะ

พระปิ่นโทลถาวรทวาชะ เป็นบุตรของพราหมณ์มหาศาล ตระกูลถาวรทวาชะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าอุเทน ศึกษาและมีความเชี่ยวชาญในวิชาไตรเพท

ถาวรทวาชมาณพ เป็นอาจารย์ใหญ่สอนไตรเพท มีศิษย์มากมาย แต่ด้วยเป็นคนมีความโลภ จึงถูกศิษย์ทอดทิ้ง ได้ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่เมืองราชคฤห์ จึงประสบกับชีวิตที่ฝืดเคืองยิ่งขึ้น

เมื่อพระบรมศาสดา ประกาศพระพุทธศาสนามาถึงเมืองราชคฤห์ เดิมปิ่นโทลถาวรทวาชะ คิดที่จะอาศัยพระพุทธศาสนาเลี้ยงชีวิต แต่มีโอกาสฟังพระธรรมเทศนาจากพระบรมศาสดาแล้ว ก็เกิดศรัทธาเลื่อมใส จึงกราบทูลขอบรรพชาอุปสมบท และบำเพ็ญเพียรเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ไม่ช้าก็บรรลุพระอรหัตผล เป็นพระอเสขบุคคลในพระพุทธศาสนา

พระปิ่นโทลถาวรทวาชะเถระ เป็นผู้สมบูรณ์ด้วยอินทรีย์ทั้ง ๓ คือ สตินทรีย์ สมาธินทรีย์ ปัญญินทรีย์ และยังเป็นผู้ที่สามารถแสดงฤทธิ์ได้เทียบเท่าพระมหาโมคคัลลานเถระ ท่านเคยแสดงฤทธิ์จนเป็นสาเหตุให้พระบรมศาสดาแสดงยมกปาฏิหาริย์

ดังมีเรื่องเล่าว่า สมัยหนึ่ง เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ประทับอยู่ที่พระเวฬุวัน กรุงราชคฤห์ มีเศรษฐีผู้หนึ่งใคร่จะลงเล่นน้ำในแม่น้ำคงคา จึงให้บริวารซึ่งตาข่ายเป็นรั้วล้อมในท่าที่ตนอาบน้ำอยู่นั้น เพื่อป้องกันอันตรายจากสัตว์น้ำต่าง ๆ ขณะนั้นมีไม้จันทน์แดงต้นหนึ่ง ไหลมาติดที่ตาข่ายนั้น เศรษฐีให้คนตรวจดูรู้ว่าเป็นไม้จันทน์แดงแล้วคิดว่า “ชนเป็นจำนวนมาก ต่างก็พูดอวดว่าตนเป็นพระอรหันต์ เรายังไม่รู้ชัดว่าผู้ใดเป็นพระอรหันต์กันแน่ เราควรให้ช่างกลึงปุมไม้จันทน์แดงนี้ ทำเป็นบาตรแล้วแขวนไว้ที่ปลายไม้ผ่าต่อกันให้สูง ๑๕ วา ประกาศว่าผู้ใดสามารถเหาะมาเอาบาตรไปได้ จึงจะเชื่อถือนั้นว่าเป็นพระอรหันต์ เราพร้อมด้วยภรรยาและบุตร จะขอถึงผู้นั้นเป็นสรณะที่พึ่งตลอดชีวิต” เมื่อคิดเช่นนั้นแล้วก็สั่งให้ทำตามทีคนั้นทุกประการ

ครั้งนั้น เจ้าสำนักครุทั้ง ๖ คือ ปุณณกัสสป, มกขลิโคศาล, อชิตกเสกัมพล, สัญชัยเวฬุณบุตร, ปุกุทกัจจายนะ, และนิครนถ์นาฏบุตร ต่างก็มีความประสงค์อยากจะได้บาตรไม้จันทน์แดงด้วยกันทั้งนั้น จึงได้ไปพูดกับท่านเศรษฐีว่า “ท่านเศรษฐี บาตรนี้สมควรแก่เรา ท่านจงยกให้แก่เราเถิด” เศรษฐีก็ว่ายืนยันครั้งถึงวันที่ ๖ ว่าถ้าต้องการอยากจะได้บาตรนี้ จงเหาะขึ้นไปเอาด้วยตนเอง

ในวันที่ ๗ เวลาเช้า พระมหาโมคคัลลานเถระ กับพระปิ่นโทลถาวรทวาชะเถระ จะเข้าไปบิณฑบาตในกรุงราชคฤห์ ยืนห่มจีวรอยู่บนก้อนหินใหญ่ก้อนหนึ่ง ได้ยินเสียงนักร้องทั้งหลายพูดกันว่า “ครุทั้ง ๖ ต่างกล่าว

อวดอ้างว่าตนเป็นพระอรหันต์ จนถึง ๗ วันเช้าวันนี้แล้ว ก็ไม่เห็นมีใครสักคนเดียวเหาะขึ้นไปเอาบาตรที่ท่านเศรษฐีแขวนไว้ พวกเราก็เพิ่งจะรู้กันในวันนี้เองว่า พระอรหันต์ไม่มีในโลก”

พระมหาโมคคัลลานเถระ จึงกล่าวว่า “ท่านภราทวาชะ ท่านได้ยินหรือไม่ถ้อยคำของนักเลงเหล่านั้น พุทธมีนประมาทพระพุทธศาสนา ท่านก็มีฤทธิ์อำนาจมาก จงเหาะไปเอาบาตรใบนั้นมาให้ได้”

พระปิณโฑลภราทวาชเถระ รับคำของพระมหาโมคคัลลานเถระแล้ว เข้าจตุตถสถานสมบัติอันเป็นฐานแห่งอภิญญา กระทำอิทธิฤทธิ์เหาะขึ้นไปบนอากาศพร้อมทั้งแผ่นศิลาที่ยืนอยู่นั้น เหาะเวียนรอบกรุงราชคฤห์แล้ว มาอยู่ตรงหลังคาเรือนของเศรษฐี ท่านเศรษฐีเห็นดังนั้นแล้วตั้งใจที่ได้เห็นพระอรหันต์ที่แท้จริง และตกใจกลัวว่า ก้อนหินจะร่วงลงมาทับบ้านของตน จึงกราบหมอบลงจนอกติดพื้นดินแล้ว กล่าวว่า “ขอพระผู้เป็นเจ้า ลงมาเถิด”

พระเถระจึงสลัดก้อนหินไปประดิษฐานในที่เดิม แล้วเหาะลงมาจากอากาศ ท่านเศรษฐีจึงนิมนต์ให้นั่ง และให้คนนำบาตรลงมาจากที่แขวนไว้ บรรจอาหารอันประณีตจนเต็มแล้วถวายพระเถระ

พระปิณโฑลภราทวาชเถระ รับแล้วก็กลับสู่วิหาร ฝ่ายประชาชนเป็นจำนวนมาก พวกเขานุ่มนวลติดตามพระเถระไปอ่อนน้อมนิมนต์ให้ท่านแสดงปาฏิหาริย์ให้ชมบ้าง พระเถระก็แสดงให้ชมตามที่นิมนต์นั้น

พระบรมศาสดา ทรงทราบความทั้งหมดแล้ว มีรับสั่งให้พระภราทวาชเถระเข้าเฝ้า ทรงดำหนิการกระทำนั้น แล้วมีพระบัญชาให้ทำลายบาตรนั้น บดให้เป็นผงทำเป็นเภสัชสำหรับหยอดตา จากนั้นทรงบัญญัติสิกขาบทห้ามพระสาวกทั้งหลายทำปาฏิหาริย์อีกต่อไป

โดยปกติ พระปิณโฑลภราทวาชเถระ มักจะบ่นลือสีหนาท ด้วยวาจาอันองอาจว่า “ผู้ใด มีความสงสัยในมรรคหรือในผล ผู้นั้น ก็จงถามเราเถิด” แม้แต่ในที่เฉพาะพระพักตร์พระบรมศาสดา ท่านก็บ่นลือสีหนาทเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ พระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย พวกเขากล่าวขวัญถึงท่านว่าเป็นผู้มีความองอาจ ประกาศความเป็นพระอรหันต์ของตนในที่เฉพาะพระพักตร์พระบรมศาสดา และยังได้กระทำอิทธิปาฏิหาริย์ เหาะขึ้นไปเอาบาตรไม้จันทน์แดง จนทำให้เศรษฐีพร้อมด้วยบุตรและภรรยา พวกเขาระงับตนเป็นพุทธมามกะ นับถือพระพุทธศาสนา

พระภิกษุสงฆ์เหล่านั้น พวกเขากล่าวสรรเสริญเกียรติคุณของพระปิณโฑลภราทวาชเถระ แล้วกราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้า พระพุทธองค์ทรงถือเอาคุณความดีของพระเถระนี้ ตรัสสรรเสริญว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภราทวาชะ ได้ประกาศความเป็นพระอรหันต์ของตนเช่นนั้น ก็เพราะท่านอบรมอินทรีย์ ๓ ประการ คือ สตินทรีย์ สมานินทรีย์ และปัญญาอินทรีย์ไว้มาก” ครั้นตรัสดังนี้แล้ว ทรงประกาศยกย่อง พระปิณโฑลภราทวาชะ ในตำแหน่งเอตทัคคะ เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในฝ่าย ผู้บ่นลือสีหนาท

ท่านพระปิณโฑลภราทวาชเถระ ดำรงอายุสังขารโดยสมควรแก่กาลเวลาแล้ว ก็ดับขันธปรินิพพาน

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ